

Pusztuló romantika.

— Megszűnik az „Ivócsarnok”. —

Kissé lemondó hangu bucsuztatóval kellene kezdenünk, olyanformán, mint már ilyenkor illik és szokás, hogy: ismét eltűnik egy kedves romantikája a szédítően gyors fejlődésű fővárosnak. Elő kellene hozakodnunk a modern haladással és kultúrával, a mely föl-szivja ezt a romantikát. A romantika ezáltal a városligeti *Ivócsarnok* története, a modern fejlődés képében megjelenő kirelhetetlenség pedig az a hatalmas épület, a melyet *Artézi-fürdő* néven már legközelebb átadnak rendeltetésének.

Huszonhét esztendővel ezelőtt kis faházikó épült az Andrassy-ut végében. A híres artézi-viznek egyrészt ide vezették föl csövekben. Eleinte bizony messze elkerülték büzös, kénes illata miatt az ivócsarnokot, de azután megszokták. A házikó azonban nem sokáig maradhatott ezen a helyen. Utban volt. Ugy, a hogy volt, áthelyezték mostani helyére: szemben a Nagy János-utca torkolatával. De akkorra már nagyon megnőtt a föld mélyéből föltörő forró viznek a tekintélye.

Mindenféle betegek zarándokoltak el az Ivócsarnokhoz s lassu kortyokban nyelték a meleg és kénesillatu vizet. Különösen a gyomor- és bélbántalmakban szenvedők keresték föl nagyszámban. Lassan hire kelt a városban e víz gyógyító hatásának és egyszerre — kifejlődött a karlszbadai élet a ligetben.

Az első szép tavaszi napon már látni lehetett, a mint a reggeli órákban egymásután érkeznek a kurát-tartók. A régi ösmerősök barátságosan köszöntötték egymást. Megesküdtek, hogy az idén nem mennek Karlszbadba (miután tavaly sem voltak), azután átadták a magukkal hozott karlszbadai sót a *csarnok* bérlőjének. Egy-két kanál belekerült az artézi-vízzel telt pohárba s miközben kortyonként hörpintették (citrommal kérem, vagy a nélkül) a gyógyítóvizet, megkezdődött az ismerkedés az új jö-

vevényekkel. Mert az Ivócsarnokban és vidékén szegény és gazdag, öreg és fiatal, férfi és nő egyformán — demokratizálódott... Név, rang, mód megszűnt itt külön szuverén erővel hatni.

— Igazgató ur, ma későn tetszett jönni! — Ügyvéd ur, tegnap nélkülöz-tük önt! Mi van a kis mérnökkel, az idén kimaradt?

Hogy az igazgató és a mérnök ur milyen néven szerepelt a cím- és lakásjegyzékben, hogy valóban igazgatót-e, vagy valamelyik cégnek volt-e az utazója, senki nem firtatta. A világ-fürdőknek ez a diszkrét szokása itt is teljesen érvényesült.

A szulfátos sónak és kénes viznek volt azonban nem csupán a testi egészséget helyreállító, hanem az érzelmi életre kiható ereje is. Minden férfi született Bayard lovaggá nemesült itt a — nőkkel szemben. Lírikus érzelmű viszonyok fejlődtek, komoly szerelmek s nem egy esetet mondott el nekünk az Ivócsarnok bérlője, a mikor a hathetes kura befejezésnek eljegyzés lett a vége... Miközben fönn a fákön fekete rigók fütyöntettek, lenn a pázsitos gyepen (séta a kura után) finom bókók röppentek el s szerelmi viszonyok számai szövődtek...

Komoly, súlyos betegek is nagyszámban zarándokoltak el erre a

helyre és az utóbbi években már való-sággal Karlszbadja lett Budapestnek ez a hely. Vakon hittek a víz csodatevő hatásában s ők voltak a kurát szigo-ruan követő betegek, a kiket zuhogó esőben is látni lehetett, a mint an-gyali türelemmel sétálgattak az Ivó-csarnok körül. Azt mondták nekünk, hogy volt olyan nap, a mikor öt-hat-százán is megfordultak az Ivócsarnok-ban s mintegy félmillióra tehető azok-nak a száma, a kik gyógyulást keresni jöttek a nagyon is primitív Ivócsar-nok vizéhez...

Ez a huszonhét éves romantika nemsokára megszűnik. Megnyilik az új, nagyszerű berendezésű artézi-fürdő s le fogják bontani az *Ivócsarnok* nevű kis viskót is. Egyelőre még meg-hagyják, a mig az új fürdő ivócsar-noka megnyilik, de a feltörő víz nagy-résztét már most elzárják.

Tudtára adjuk mindazoknak, a kik a gyászos hirt még nem tudják, hogy az Ivócsarnokkal kapcsolatos roman-tika haldokló félben van...

Iktatószám

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárolv

551.23

Szerző

Cím Pusztuló romantika.

Idő

"1913"

Forrás:

Esti ujsag

Személy

Bp.

1913 4/10.

Helyszám

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)